

РЕШЕНИЕ

№ 7120

гр. София, 20.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в публично заседание на 20.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **12473** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2, във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано по жалба на Г. Е. (посочен в жалбата като Е.), ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Н., действащ чрез адв. Т. Л. – САК, срещу Решение № ВР-10/14.10.2025г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила последваща молба вх.№ ПМЗ-В-2574 от 25.09.2025г.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на обжалвания административен акт поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон. Не били изяснени фактите от значение за спора и необосновано административния орган не е възприел фактите, относими към личното положение на жалбоподателя и държавата му по произход.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. Л., която поддържа, че решението е бланкетно и се формира на твърдения, без да е направен анализ на личната ситуация на жалбоподателя. Сочи, че с оглед различната сексуална ориентация на жалбоподателя същият е изложен на опасност от смъртно наказание.

Ответникът – интервюиращ орган при ДАБ, чрез юрк. П., оспорва жалбата.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Г. Е. е подал за първи път молба за международна закрила с вх. № ОК-13-

2603/23.11.2024 г. С решение № 5376/09.04.2024 г. на председателя на ДАБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя. Решението е обжалвано пред АССГ, който с Решение № 10290/28.06.2024 г. е отхвърлил жалбата. Съдебният акт е обжалван пред ВАС, като с Решение № 1518/18.02.2025 г. на ВАС първоинстанционното решение е оставено в сила.

На 25.09.2025 г. е подадена последваща молба по смисъла на §1, т. 6 от ДР на ЗУБ от чужденеца с рег. № ПМЗ-В-2574. В нея е посочено, че същият не желае да се върне в Н., тъй като било ноторно известно, че положението в страната му е влошено. Евентуалното му завръщане там би изложило на риск негови неотменими права, поради различната му сексуална ориентация.

С Решение № ВР-10/14.10.2025г. на интервюиращ орган на ДАБ, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ последващата молба с вх.№ ПМЗ-В-2574 от 25.09.2025г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е връчено на 12.11.2025 г. лично на чужденеца, в присъствието на преводач.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ и с оглед представената Заповед № РД-05-114/20.02.2025 г. с която на основание чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ Т. П. – младши експерт в РПЦ [населено място], е определен за интервюиращ орган.

Решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 АПК. При издаването му са спазени административнопроизводствените правила и не се констатира нарушения, които да са ограничили правата на лицето, противно на твърденията в жалбата.

Подадената от Г. Е. молба е разгледана като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ - молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

В случая жалбоподателят не оспорва, а това се установява и от доказателствата по делото, че процесната молба е последваща такава – постановено е едно предходно, влязло в сила решение, с което молбата за закрила е отхвърлена.

Чл.33, § 2, б."г" от Директива 2013/32/ЕС обявява последваща молба за недопустима, ако не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС.

По силата на чл.40, § 2 от Директива 2013/32/ЕС, с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по § 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността той да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II (чл.40, § 3 от Директива 2013/32/ЕС).

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат не само тези, които са

възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на кандидата или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор за наличието на материалноправните предпоставки по чл. 9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. В тази връзка нови факти и обстоятелства следва да се тълкуват като новооткрити факти, т.е. самото откриване и навеждане на съответния факт или елемент от бежанската история следва да е станало след влизане в сила на предходното решение, респ. тогава те не са преклудирани при предходното разглеждане на молбата за закрила. Преклудирани са тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в предходните производства за закрила.

Съгласно Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid по дело C-921/19: Член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл.40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл.40, § 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут.

В последващата си молба жалбоподателят се е позовал на обстоятелства, които е счел за нови и относими към личната му бежанска история. Посочил е, че не желае да се върне в Н., тъй като положението в страната му е влошено, а евентуалното му завръщане там би изложило на риск негови неотменими права, поради различната му сексуална ориентация.

В производството по предоставяне на международна закрила на жалбоподателя, приключило с отказ, е прието от съдилищата, че от събраните доказателства не може да се направи извод, че жалбоподателят е бил обект на преследване, спрямо него не е упражнявано физическо насилие по смисъла на чл.8, ал. 4 ЗУБ и той не е бил обект на репресии поради своята етническа и религиозна принадлежност. Не се установява спрямо него да е осъществено преследване и по смисъла на чл. 8, ал. 2 - 5 ЗУБ, както и риск за бъдещо такова. Не са кредитирани твърденията му, че е бил преследван единствено поради факта на принадлежността му към определена социална група, а именно тази на хомосексуалистите в държавата по произход и поради религиозната му принадлежност към християнското (католическото) общество в Н..

В последващата молба не са заявени и по делото не се установяват нови обстоятелства. Общата обстановка в Н. и насилието, осъществявано в северната част на страната от Б. Х., не представляват новонастъпили обстоятелства. Същите са преценени и обсъдени в разглеждането на заявлението за международна закрила по същество. Същото важи и по отношение евентуално насилие спрямо хомосексуалисти. Към настоящия момент не се установяват нови факти и обстоятелства, които да имат отношение към личното положение на чужденеца. Такива не се

установят и от представените справки. Наличието на законодателство, което да криминализира еднополовите отношения, също не е нов факт. От т. 4 на Справката от 29.09.2025 г. става ясно, че в Н. законодателството по принцип криминализира еднополовите отношения, т.е. не се касае за ново законодателство. Ето защо настоящият съдебен състав намира, че не са налице нови факти и обстоятелства, които да обусловят допустимост на подадената последваща молба. С оглед липсата на нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ, законосъобразно последващата молба не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила.

В обобщение административният акт е законосъобразен по всички критерии на чл. 146 АПК, поради което е дължимо отхвърляне на жалбата.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Е. срещу Решение № ВР-10/14.10.2025г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила последваща молба вх. № ПМЗ-В-2574 от 25.09.2025г.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: